

Sindikati, s jedne strane, i Vlada, s druge strane, parafirali su dogovor i štrajka neće, hvala Bogu, biti. Bar za sada. Javnost se je konačno uzbudila i spoznaja o krizi u kojoj se nalazi hrvatsko gospodarstvo postala je integralnim dijelom promišljanja o budućnosti svakog hrvatskog građanina. Nije nebitno spomenuti da su dosadašnji pojedinačni štrajkovi zbog plaća, gubitka radnih mjesta, stečaja, itd., prolazili gotovo neopaženo. Niti javna sredstva priopćavanja, posebno javna televizija, nisu tim događajima pridavala primjeren značaj. Tek kada je država, u širem smislu, mogla biti potpuno blokirana problem štrajka postaje je top tema. Na ovim prostorima nikako da se shvati da problemi koji tišću gospodarstvo prije ili kasnije će se preliti na društvo u cjelini. Proces društvene reprodukcije naprosto valja promatrati cjelovito.

Ograničenje koje ima Vlada je sasvim jasno. Naime, država nema dosta poreznih i inih prihoda kako bi pokrila rashdnu stranu proračuna. Kako je smanjen bonitet Hrvatske to je spremnost vjerovnika neuporedivo manja da odobre nove kredite a cijena neuporedivo veća nego što je to bilo prije samo godinu dana. Ograničenje dodatnog zaduživanja u inozemstvu bit će sve teže ukoliko inozemni politički čimbenici „ne pomognu”. To je realnost koja će izmijeniti percepciju svih u Hrvatskoj bez obzira da li se radi o poziciji ili opoziciji. Nešto će se morati mjenjati. Drugo je, pak, pitanje što će se moći mjenjati imajući u vidu moguće „interpretacije” naših vjerovnika. Očito je broj mogućih rješenja manji nego što se to u ovom času misli.

I za vlast dolaze teški dani, sedam mršavih krava, i ona će se morati ozbiljno pozabaviti pitanjima da li je moguće postojećom ekonomskom politikom riješiti postojeće probleme. Za sada o problemima se još uvijek ne govori na pravi način. Očito se stvari moraju još više zakomlicirati da se ozbiljno raspravi pitanje učinkovitosti postojeće ekonomske politike. Sada je očito vladi najpreči posao ta smiri tenzije obećanjem da će sutra biti bolje i da ministar financija, gospodin Šuker, uspije plasirati obveznice na financijsko tržište. Po mome mišljenju plasman obveznica i odustajanja državnih djelatnika od štrajka neće ništa riješiti već će samo, kao i do sada, produžiti agoniju.

Zašto su hrvatski građani tako „nerazumni”?

Na ovim prostorima stalno se tvrdi da je dobro i obećava se da će sutra biti bolje. Narod ne provjerava da li je to tako dok god ima radno mjesto ili bilo kakve izvore prihoda kojima može pokriti svoje tekuće rashode. Pozitivna očekivanja koje nameće Vlada, putem svojih dužnosnika, rezultiraju većom potrošnjom na dug, kojim ostvaraju neosnovano povećanu potrošnju. U ozračju optimizma povećni dug se tako ne čini neriješivim problemom. Međtuim, tome nije tako. biblioteka „Vodič za osobne financije” to argumentira što se vidi po reakcijama čitaoca Biblioteke koji su svjesni da tržišni model privređivanja i ekonomska politika mogu značajno ugroziti egzistenciju svake obitelji.

Upravo činjenica da je stanje u gospodarstvu, a sada i u državnoj blagajni loša, otvara mogućnost hrvatskoj vlasti da nastavi putem kojim smo i do sada kročili, što smatram lošim izborom, ili da javno obznani pravo stanje hrvatskog gospodarstva pa time i moguća dobra/loša rješenja kako bi se stvari mjenjale, za što se zalažem.

Štrajk: šansa ili ograničenje

Autor Guste Santini

Četvrtak, 14 Svibanj 2009 20:22

Upravo kriza koja će se, na žalost, dodatno pojačati jest trenutak da se preispitaju svi sektori. Poduzeća to već rade i racionaliziraju se u mjeri u kojoj je to, s obzirom na date uvjet, moguće. Stanovništvo polako shvaća, a poslovne banke svojom kreditnom politikom predstavljaju dodatni kantalizator u procesu spoznaje da je potrebno rascionalnije raspolagati ostvarenim dohotkom i da materijalno stanje u obitelji sutra može biti gore nego što je to danas.

Konačno i država je ovom najavom štraka shvatila da postojeći model funkcioniranja nije moguće nastaviti u nedogled. Jasno je da udio proračuna u društvenim proizvodima nemože i neće ostati na ovoj razini. Potrebno je stoga, u funkciji vremena, izvršiti restrukturiranje države kako bi ona postala učinkovita i kako bi „služila narodu” što ističu svi političari.

Očito je da predstoji veliki posao. Međutim, lokalni izbori, na ovim stranicama kao i u intervjuima koje sam u zadnje vrijeme dao zalagao sam se za odgodu lokalnih izbora, pokazuju da je politika i politička igra tema koja još uvijek dominira ovim prostorima.

Nadam se da će obustava štrajka, koju pozdravljam jer ulica nam neće i nemože riješiti problem, upaliti crvena svjetla na svim semaforima i prisiliti nas da promišljamo kako riješiti probleme. Bilo bi bolje da smo to radili prije ali bolje je i danas nego da ignoriramo probleme koje imamo i ne pripremimo se za one koji će još doći.